

CSALÁDUNK

A SZEKSZÁRDI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

„IMÁDKOZZÁL ÉS DOLGOZZÁL” A SZENT JÁNOS ÉS PÁL KÁPOLNA ÜZENETE

Az Alsóvárosi Római Katolikus Egyesület áldozatos munkájának köszönhetően az idén ismét megtelt a Szent János és Pál búcsú napján a Kórházkápolna. A misét celebráló Bíró László püspök úr mint oly sokszor, most is röpké történelemórát tartva idézte fel a jövőre 250-ik évfordulóját ünneplő kápolna történetét.

Főtisztelendő plébános atya, kedves testvéreim! Épp arra gondoltam, hogy a kápolna életének újrakezdése lesz az, ami tudatosítja bennünk, hogy ez János és Pál kápolna. Mindenki csak Kórházkápolnának hívta. Gyerekként emlékszem rá, hogy a búcsúban azért nem sokan voltunk együtt, mert az mindig hétköznapra esett. Összeért a Péter-Pállal, meg hát aratásidő is volt. És hát nemigen tartotta Szekszárd népe számon, hogy ez János Pál kápolna. Talán Péter-Pálra gondoltak, amikor János Pál nevet hallottak.

Egy kicsit menjünk vissza az időben. 1696-ban, amikor a török eltakarodik innen, egy népszámlálást

tartottak. Tizenhárom család nevét jegyezték fel itt, Szekszárdon. A környékbeli megmaradtakat is hozzászámolva összesen nem volt kilencven család, akiről tudunk 1696-ból, Mérey apát idejében. Aztán eltelik pár évtized, és megkezdődnek a telepítések. Jönnek a németek. Lassan fölépül a Német utca, a Bezerédj utca. Aztán a fönt a református templom környékére telepednek a református szőlősgazdák és a kézművesek. Aztán a Séd patak mindkét partjához húzódik a nép. Aztán csak később épül ki a Bátaszéki útnak nevezett mai Béri Balogh utca.

Amikor ez a kápolna épül, 1760-ban már Trautsohn apát a plébános. A különböző helyekről idekerülő németek sok-sok küzdelem után tuta-
jon érkeznek a Dunán. Sokan meg is

halnak útközben. És visszaemlékeznek az otthon hagyott falvakra. És valamilyen falunak a végén – mint ahogy itt megépítették honvágyból az ősökre való emlékezésül – állhatott egy János-Pál kápolna. Azért gondoljuk, hogy ez így történt, mert a kultusz, János és Pál kultusza igazán Ausztriában és Bajorországban, Szlovéniában, Moldvaországban van jelen. Itt a Dunántúlon sehol sem tudni róla, az Alföldön Szegeden és néhány környékbeli faluban van valami nyoma János és Pál kultuszának.

Az időjárás urainak hívják őket, mert az ősi zsoltosma úgy dicséri őket, mint két olajfa, amelyeknek megvan a hatalmuk ahhoz, hogy felhőkkel elzárják az ég csatornáit, de ahhoz is, hogy megnyissák a mennyet. Merthogy június végére esik az ünnepük. Amikor – ma is tapasztalhatta Szekszárd népe – a záporok és mennydörgések ideje van, a közbenjárásukat kérték. Valószínűleg ez volt a másik oka – a régi emlékezésen túl – az ide települt németeknek, hogy fölépítsék János és Pál kápolnáját.

Amikor elindultak a Német utcából ki a mezőre, fel a szőlőkbe, kalapot emeltek, keresztet vetettek, talán be is jöttek egy pohárra, és úgy indultak ki a mezőre. A régi embernek hozzátartozott az életéhez, hogy az útszéli kápolnát megtisztelte, és imádsággal indult dolgozni. A munkájának megadta a természetfölötti irányultságát. Boldog Jose Maria Escriva mondja: „Szenteld meg a munkád, a munka által válj szentté, és munkáddal szentelj meg másokat”.

A kereszténység nem csupán templom és összetett kéz, több annál. A kereszténység imádság és munka. Szent Benedeknek ősi jelszava: „Imádkozzál és dolgozzál”. Amikor a régiek kápolnát építettek a város szélére, egy emlékeztető pontot emeltek önmaguk számára: először imádkozzál, aztán dolgozzál! Előbb az imádság, aztán az aktivitás. Ez ennek a kápolnának egyik üzenete. Visszaadni a munka mellé az imádságot. Másként az ember rabszolgájává válik a munkának, kiszolgáltatottja lesz önmagának, és nem tudja széppé formálni sem a saját életét, sem az őt körülvevő természetet.

A másik üzenete ennek a kápolnának

nak: János és Pál vértanúk legendája. Testvérek! Az a generáció vagyunk, akik ismerjük a rendszerváltozásokat, ismerjük a különböző hozzáállásokat. Jánosban és Pálban elődeink önmaguk elé is két olyan embert állítottak, akik nem voltak köpönyegforgatók.

Ezért hozták ők magukkal ezt az eszmét. Meghallgatták újra, meg újra a prédikációt erről a két egyenes jellemű rómaikról. Keménykötésű ember volt legtöbbjük, mert ilyen eszményekre figyeltek, ilyen eszményekről meséltek nemzedékről nemzedékre, amikor

gyermekük és unokájuk megkérdezte, hogy kit lát az oltáron. Emlékezés az ősökre, a munka helyretétele, eszmények keresése és megtalálása, erről szól ez a kápolna.

Szent Ambrus – mondja a legenda – amikor megfogalmazza János és Pál miséjét, ezt írja: ők ketten a születésben egyenrangúak voltak, a hitben összetartók, a halálban egy sorsúak, és most egyként vannak jelen az örökkévalóságban.

Akik most próbáljuk újraéleszteni ennek a kápolnának a kultikus jellegét, tudatosítsuk magunkban, hogy a születésben egyenrangúak vagyunk, mindnyájan ugyanazt az emberi méltóságot bírjuk. A hitben legyünk összetartók. A szenvedésben is legyünk egy sorsúak, hogy egyszer Isten végtelen szeretetében is együtt örülhessünk. Hordozzuk szívünkben ennek a kápolnának az üzeneteit: az ősök iránti hűséget, a munka természetfölötti irányultságának meglátását, az egyenes jelleműséget és az együvé tartozást. Ámen.

A szentbeszédet lejegyezte VISONTAI L.

Igaz értékek mentén kerüljünk közelebb egymáshoz

Az Alsóváros, az Újváros és a Felsőváros polgárainak fáklyás felvonulása után Szent László napjának előestéjén Bíró László püspök úr tartott beszédet a Belvárosi templom melletti Szent László emlékmű tövében. Ebből olvashatunk részleteket:

Mik azok az értékek, amelyeket Szent László is magáénak mondott, amelyek összefogták ezt a várost?

Az első és a legfontosabb maga az ember, a fogantatás pillanatától a természetes haláláig. Az embernek méltósága van. Törekedjünk arra, hogy a családon belül tiszteljük az embert!

A második érték a család, amely a társadalom tőkéje. Család nélkül nem tud létezni a társadalom. Mi azon dolgozzunk, hogy a család legyen különleges, dédelgetett, védett érték.

A harmadik érték a nemzet. Észrevétlenül, de a nemzettudatunk csorbul. Egyre kevesebb a magyar- és történelemóra az iskolákban. Egyre kevésbé alakulhat ki a jó értelemben

vett lokálpatriotizmus, a szűkebb pátriának a szeretete, amit ma este itt is próbálunk ápolni.

Érték az is, hogy az ember túlmutat önmagán. Az ember természetfölötti irányultságú. Aki az embertől elveszi a természet fölötti irányultságot, az megalázza az embert és képtelenné teszi arra, hogy a szeretet civilizációját építse, megfosztjuk emberi mivoltától, és csak a halál kultúráját lesz képes építeni. Ennek vagyunk ma tanúi szerte Európában és Magyarországon is. Babits sok évtizeddel ezelőtt beszélt az írástudók árulásáról. Lassan lehet, hogy megértjük, mi is az. És talán mi is az árulók közé tartozunk.

Ez az ünneplés legyen több egy érzelemnél, legyen indulás. A gazdasági krízis legyen egy lehetőség. Lehetőség, hogy összeszedjük magunkat, hogy végiggondoljuk, én hogy is állok? Van-e

szilárd világképem, emberképem? Tisztelem-e a másik embert, személynek tartom-e vagy csak használom? A családészemmel hogy vagyok? Az élet tiszteletével hogy vagyok? A nemzettudattal hogy vagyok? A szekszárdisággal hogy vagyok? Ha Szekszárdot szeretem, ezzel nem nézem le a másik várost, de Szekszárd az „enyém”. A gyermekem az „enyém”. Krízis van, és el kell döntenünk, merre tovább. Hogy tudunk olyan erkölcsi forradalmat indítani, amely lehet, hogy nem

hoz pénzt a konyhára, de mégis el tudjuk hordozni az anyagi küzdelmeket, nehézségeket. Mint ahogy az öregjeink is elhordozták sokkal nehezebb anyagi szituációkat.

Én kívánom, hogy ez a mai este újítson meg bennünket. A Szent László napok hozza össze ezt a várost igaz értékek körül.

Lejegyezte: Visontai L.

Csíksomlyón jártunk

A világ összes magyarja egyetlen nemzetet alkot

Már tíz esztendeje annak, hogy Szekszárdról egy busznyi zarándok látogat el pünkösdi ünnepén a Csíksomlyói Szűz Máriához. Minden zarándokút egy-egy gyöngyszem, örök emlék a résztvevők számára, hála Posta Péter tíz éve töretlenül áldozatkész szervező munkájának. Így volt ez az idén is. Máriaradna, Déva, Vajdahunyad, Szászváros, Nagyszeben, Brassó, Tusnádfürdő, Gyimesközéplek, Bükkhavaspataka, Gyimesbükk, Ezeréves határ, Gyimesi hágó. A negyvenhat főnyi zarándokban ezen nevek halatán mozifilmként pereg le lelki szemeik előtt a zarándokút minden történése.

Máriaradnán nyitott templom várt minket, hogy első állomáshelyünkön lelkileg feltöltődjünk a Barta Zsolt zarándoklati lelkipásztorunk által celebrált szentmisén. Déván sajnos Csaba testvérrel nem sikerült találkozni – ő is már úton volt Csíksomlyó felé. Szászvárosban a reggeli szentmisén tartott röpke történelemórát a 92 éves

Regőczy István atya. És volt egy ministránsunk is, a legfiatalabb zarándoktestvérünk, ifj. Almási István személyében.

Tusnádfürdőn meghallgattuk Incze Dénes plébános atya intó szavait:

„Szeressetek minket, testvéreitek vagyunk! Mi nem vagyunk azért hibásak, hogy kidobtak Trianonban az anyafészekből, s árva madárkák lettünk...”. És a kétnapos fárasztó út vé-

gén végre megérkeztünk Gyimesbe. Középkon Szecsete plébános úr, Bükkhavaspatákán pedig Szilveszter plébános úr várt minket híveivel, akik szállást biztosítottak nekünk erre a három napra.

De nem sok idő jutott a pihenésre, mert másnap hajnali fél négykor indult a gyalogzarándoklat az immár 443-ik csíksomlyói búcsúba. A több mint 30 kilométeres úton a gyimesi falvak keresztaljai nyolc órás menet után érkeztünk a somlyói nyeregbe, ahol több százezer magyar gyűlt össze. Az idei búcsú mottója: „Krisztussal ezer esztendeig”, utalva az ezeréves Erdélyi Egyházmegyére, amelyhez a Csíksomlyói plébánia jelenleg tartozik, és amely több mint 900 évig a kalocsai érsekség része volt. Ez adta aktualitását annak, hogy Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek mutatta be a szentmisét. Homíliájából egy részlet:

„... Ha egyszer Szűz Máriára bízta Jézus apostolán keresztül az őt követőket, akkor fájdalmainkban miért ne

fordulhatnánk mi is hozzá? A kegytemplomban az a sok-sok hálátábla arról tanúskodik, hogy Szűz Mária ügyes-bajos dolgokban megsegítette a hozzá

fordulókat. Isten a tudója, hogy hányan voltak. Mert az csak egy töredék. Hát mi is odafordulunk hozzá, mert a világ és benne a mi magyar népünk is nagy váltságban van. Azért hozom elő magyarországi életünk gondjait és bajait, mert az

A mise végén rázendített az addig „csak” szemerkélő eső, amit a helyiek állítása szerint mi, magyarok hoztunk ide a több hónapos aszály sújtotta Csíki-medencébe...

Másnap verőfényes délelőtt befu-tott Gyimesbükkebe a tizenkét vagonból álló Csíki Gyors. Majd ismét egy kis gyaloglás után a Kontumáci kápolnánál Bójte Csaba atya által celebrált vasárnapi szentmisén vettünk részt.

Pütkösd hétfőn 17 (!) órás buszozás után érkeztünk haza Szekszárdra. Ismét egy gyöngyszem került be lelkünkbe. Köszönet Posta Péternek és minden zarándoktársnak, hogy együtt

ottani élet kivetül a világ összes magyarjára, és ha jól meggondoljuk, mi minden megosztó szándék ellenére egyetlen nemzetet alkotunk...”

lehattunk. És köszönjük neked, Szűz Mária, aki a zarándokúton végig velünk voltál.

VISONTAI L.

Im memoriam Pálinkás Zsuzsa

Kedves Zsuzsa!

Ma 2009. július 4-én szombaton tartottuk Zsuzsika lányod és Miklós fiunk polgári esküvőjét, ahogy Veled, azon a jó hónappal ezelőtti szerdai találkozásunkon megbeszéltük. Akkor még nem tudtuk, hogy ez az utolsó találkozásunk lesz és már nincs egy heted sem vissza ezen a világon. De hisszük, hogy ma ott voltál velünk a Remete-kápolna mellett, ahol a nagy esemény lezajlott. Hiszünk abban, hogy látsz minket, hogy onnan fentről együtt örülsz velünk a fiatalok boldogságának, életük első közös nagy eseményén. Mi mindannyian akik ott voltunk egy kicsit a te kezdetet is fogtuk, veled is koccintottunk. Ott láttunk Laci mellett és tudtuk, hogy örülsz ennek a helynek, hiszen nagyon szeretted ezt a kápolnát. Tudtuk, hogy örömet okozunk, amikor az ifjú pár, mi szülők, a nagyszülők, testvérek, rokonok az anyakönyvezetővel együtt lementünk a sírodhoz az alsóvárosi temetőbe és egymás kezét – és hitünk szerint a Tiedet is – fogva, mondtuk el érted a miatyánkot. Velünk voltál és bízunk abban, hogy ott leszel a fiatalok életének döntő pillanataiban is. A földi életben csak az hal meg igazán, akit elfelejtenek. Nem kell ettől félned, itt élsz bennünk, ezer hely, esemény, szó és pillanat emlékeztet Rád. A temetéseden, a gyászmisén biztosan örültél volna. Talán Te sem hitted, hogy ilyen sok barátod, tisztelőd van. Örültél volna Bacsmai atya beszédének a ravatalozónál és Csaba atya vigaszt nyújtó szavainak a gyászmisén. Nem szomorkodunk. Tudjuk, hogy jó helyen vagy. Isten Veled Zsuzsa. Nagyon sok szeretettel, nagyon sokak nevében: SCHUBERT PÉTER ÉS JUTKA

Levél a Tatros völgyébe

Sok segítséget kaptunk a gyimesi plébánosoktól és a csángó hívektől is, akik három napig vendégül láttak minket a csíksomlyói zarándoklaton. Posta Péter hazaérkezésünk után azonnal tollat ragadva, levélben köszönte meg a testvéri segítséget. Íme a levél:

Főtisztelendő
Szilveszter Imre Plébános
Úr; Bükkhavaspataka
Főtisztelendő Szeceste
László Plébános Úr;
Gyimesközéplak

Kedves Vendéglátóink!

Tíz éves jubileumi együttlét köt már össze Titeket, a gyimesi csángó magyarokat és minket, szekszárdiakat a Pünkösdi búcsú alkalmával. Tíz éve mentünk először e csodálatos világba, ahol a keresztény és magyar tudat, vendégszeretetet várt bennünket. E zarándokutak minden utastársamnak örök értéket jelentenek, és ez a lelki élmény lehet a II. évezred folyamán az erősségünk.

A Ti hitetek, keresztény magyarságotok arra kötelez bennünket, hogy fogjuk meg kezeteiket és láttassuk meg Európával, hogy vagyunk, bizonyítsuk, hogy integ-

ráns része lehetünk a kultúra és szellemi felemelkedés forrása. Jómagam 35 éve jártam először Nálatok, és életem végéig fog kísérni a nyári vakációk élménye. Az elmúlt 10 évben ezt szerettem volna megmutatni a zarándoklatok alkalmával másoknak is, bemutatni a segítő Máriát, megcsillantani azt a lehetőséget, hogy rajta keresztül vezet az út Jézus Krisztushoz, és jelentheti az örök élet boldogságát.

Maradjatok továbbra is jó keresztények, csángó magyarok, hogy a Kárpát-medence e csillogó gyémántja állva maradjon a megpróbáltatások napjaiban! Köszönöm F.t. plébános Uraknak az együttműködő testvéri gondoskodást, kiváltképp Szilveszter Imrének, aki 1999 júniusában először fogadott bennünket. Ölelek minden ismerőst és ismeretlent, az egész Tatros völgyét, és kérem a Teremtőt, hogy gondjaitokra legyen figyelemmel, és adja mellé a megoldáshoz a bölcsesség székét.

Szeretettel: Posta Péter
Szekszárd, 2009. június .04.

**Nem lehet elégszer hangsúlyozni, hogy Posta Péter milyen sokat tett azért, hogy az elmúlt év csíksomlyói zarándoklatai sikeresek lehettek. És mi, szekszárdiak bármerre járunk, nyitott ajtókra találunk. Szinte második otthonunkká válhatott a Tatros völgye, a Hidegség és a somlyói Nyereg. Itt kell tolmácsolnom személyes kérését. - Elfáradtam - mondta legutóbb hazafelé. És kifejtette, hogy szeretné, ha fiatalabb zarándoktársak segítenének jövőre a szervezés fáradságos, de mindig hálás feladatainak végrehajtásában. A meglévő kapcsolataira, helyismeretére támaszkova ezek a feladatok nem is lesznek olyan nehezek... Hazafelé többen ígéretet tettünk, hogy a következő zarándoklatok szervezésébe mi is bekapcsolódunk. Úgy legyen!
Viszontlátásra a következő somlyói zarándoklat szervezésének kezdetekor!**

A szerk.

Gratulálunk!

Guld Csenge iskolánk 3. osztályos tanulója a Katolikus Iskolák Országos „Harmatcsepp” Alsós Tanulmányi Versenyén nyelvtan tantárgyból első helyezést ért el.

A pécelen megrendezésre kerülő döntőbe tantárgyanként és évfolyamonként 10 tanuló jutott be a közel 1500 diák közül. Csengének ezzel tavalyi győzelmét sikerült megismételnie.

Felkészítő tanára: Dr. Helfenbeinné Janicsák Mária

GYERMEKMISSZIÓ

Történelmi perceket élhettek át azok a gyerekek, akik a Pápai Missziós Művek (PMM) jóvoltából 4 napot tölthettek Rómában. 60 év szünet után a PMM igazgatója, P. B. Sebastian SVD atya újraindította a gyermekmissziót. Azok a gyerekek, akik szívesen vállalták ezt a feladatot, elutazhattak Rómába, egy Európai Missziós Találkozóra, ahol a pápa személyesen is fogadta őket.

Az első napon az ősi keresztények temetkezési helyén, a Domitilla Katakombában jártunk, részt vettünk szentmisén.

A második napon a Szent Istvánról elnevezett Santo Stefano Rotondóban volt a szentmise, ahol minden kisgyermek átvehette a tagsági kártyáját, és ettől kezdve hivatalosan is a Pápai Misszió Szent Gyermekség Művének tagjai lettek. Délután megnéztük a Szent Péter Bazilikát, a Magyarok Ká-

polnáját, és jártunk II. János Pál pápa sírjánál.

Harmadik nap délelőtt gyermekprogram volt a pápai fogadóteremben, ahol Európából 6000 gyermek vett részt, köztük a 34 magyar és köztük 5 szekszárdi kisgyerek.

Csodálatos érzés volt együtt énekelni, együtt örülni, találkozni a Szentatyával. A pápa áldásával jöhettünk el erről a helyről. Ezen a délutánon mindannyian közös szentmisén vettünk részt, ahol magyarul is hallottuk az Evangéliumot, és a gyerekek fogadalmat tettek a missziós feladatra.

Hálás szívvel mondunk köszönetet a Jóistennek, továbbá a PMM igazgatójának, hogy kiválasztott bennünket. Szekszárd büszke lehet arra, hogy a Gyermekmisszió újraindításánál alapkövek lehettünk. A Szent Gyermekség Művének tagjai voltak: Dohoczki

Márk; Márton Mária; Soós Eszter; Szabó Márk; Szilvácsku Zsófia.
Mayer Józsefné, a missziós csoport vezetője

Mintegy ezerkét-száz gyalogszerrel érkeztek Pécsről az ország legősibb kegyhelyére, 22 kilométeres távot megtéve. Szekszádról közel százötvenen vettünk részt ezen az ismét hagyományteremtő zarándoklaton. A szentmisét Mayer Mihály megyéspüspök mutatta be.

A hálaadó zarándoklatot az egyházmegye ezeréves fennállására és az elkövetkező ezer évre ajánlották fel a zarándok hívek.

VISONTAI L.

Emmauszi vándorként a gyűdi úton ZARÁNDOKLAT MÁRIAGYŰDRE

Szívközelben Jézussal

Az idei Jézus Szíve Ünnephez kapcsolódó országos zarándoklatra Gödöllő-Máriabesnyőre hívott minket az Úr. „Várlak, jöjj közelebb, ne félj! Úgy fogadlak téged, ahogyan és amilyen vagy, mert – „aki hozzám jön, azt nem taszítom el” (Jn. 6,37). Bacsmai László atya vezetésével elfogadtuk a meghívást, és nem csalódtunk. A borongós, esős, hideg idő ellenére örömmel ünnepeltünk az ország különböző részeiből érkezett testvéreinkkel.

Gyulay Endre szeged-csanádi nyugalmazott megyéspüspök atya többemagával celebrálta a szentmisét. Szentbeszéde megerősítette a meghívást. „Jézus Szentséges Szíve, melyet dárdával vertek át, árasztja ránk a megbocsátás kegyelmét. Nem tudunk önmagunkban üdvözülni, mindenkihez küldetésünk van!”

A szentségimádás elmélkedésében Miklós Dezső atya, országos vezetőnk

a Szentlélek által megalkotott Szívről beszélt, mely emberi és isteni elválaszthatatlanul.

Lángja összegyűjti mindazokat, akik tisztelik és engesztelik. A szentségi körmenetet plébános atyánk vezet, nagy örömünkre és büszkeségünk-

re. Hazafelé a szívünkben békességgel, szeretettel, énekekkel dicsértük az Urat és a Szűzanyát.

Valóban szívközelben voltunk és reményünk szerint maradunk is!

KOVÁCS JÁNOSNÉ

Úrnapi körmenet a templom körül.

Elsőáldozók Bacsmai László plébános úrral

Éljen a király!

Ezrek éltették Szent László királyunkat és udvartartását, miután bevonultak Szegzárd város főterére. A mellette lépdelő püspök atya kísértetiesen hasonlított belvárosi plébániánk legfőbb előjárójára, László atyára és az őt kísérő szerzetesek sem voltak teljesen ismeretlenek.

A szerk.

1000 év históriája

Egyháztörténeti konferencia a városházán

A konferencia fővédnöke, Mayer Mihály megyés püspök és Horváth István, Szekszárd város polgármestere is megtisztelte jelenlétével a maga nevében egyedülálló eseményt, amely a Szent László napok megnyitója is volt egyben. A színvonalas előadásokon megismerhettük a püspökség alapításának körülményeit, ízelítőt kaptunk egyházmegyénk középkori históriájából, és megtudhattuk, mik voltak a mai búcsújáró helyeink eredetének gyökerei. Egyházmegyénk jövőjé-

be vetett hitünk is erősödött, miután megismertük a török utáni újjáépítés évszázadának főbb eseményeit, ered-

ményeit... A színvonalas előadásokat többek között Dr. Fedeles Tamás egyetemi adjunktus, Bánkuti Gábor tanár és Fazekas Orsolya egyházmegyei kommunikációs referens tartották.

VISONTAI L.

A belvárosi plébánia hírei

2009. május 2. - július 5.

Megkereszteltek:

Béndek Tamás
Zack Dávid Gergő György
Pánics Patrik Attila
Tesinszki Hanna
Rózsahegy Richard
Müller Márk
Radnóti Gergely Attila
Sebestyén Hanna Zoé
Hefner Norina
Veress Vivien
Braun Ádám
Wittmayer Lívia
Wittmayer Alex Márk
Wittmayer Dominika Maja
Nádasdy Tünde Kinga
Horváth Gitta Rita
Horváth Zalán

Meghaltak:

Hefner István
Höfler Mihály
Németh István
Pálinkás Lászlóné
(Völdi Margit Zsuzsanna)
Dr. Major László
Pap Mátyásné (Háromházi Erzsébet)
Horváth Pál
Zsédényi Ferenc
Szóts István
Steiner Istvánné (Vesztergombi Rozália)
Vass János
Németh János
Zádorné Mayer Terézia
Nagy Ferenc

Megesküdtek:

Szegő Péter – Dobondi Andrea
Braunner Zsolt – Kaszás Zsuzsanna
Horváth Ervin – Auth Orsolya
Somoskői György – Heim Annamária
Nepp Attila – Rorh Katalin
Németh Szilárd – Neiner Éva
Molnár Gábor – Wieszner Beatrix
Hegedűs Balázs – Görbe Katalin
Szócs Róbert – Mandák Valéria
Illés Lajos – Holender Rita
Hegedűs Attila – Farkas Anikó

Elsőáldozók:

2009. május 10-én

Almási István
Andódi Anna
Ambrus Dániel István
Arnold Alexandra
Balázs Gergely
Berlinger Ábel
Blaskovits Bettina
Bogdán Roland
Dénes Attila
Elblinger Éva
Endeli Rita
Endródi Eliza
Faluközi Ramóna
Farkas Nóra
Gál Gergely
Gergely Gilbert
Gulyás Mátyás
Harsch Leila Krisztina
Halmi Petra
Horváth Henrietta
Illés Roland
Inhof Bence
Istlstecker Zsolt
Kalányos Kitti
Kedves Emerencia
Kivés Nándor
Kuthy Dávid
Mayer Laura
Márton Mária
Nagy Miklós
Radnóti Réka Katalin
Schöck Gyula Csanád
Sebestyén Cintia
Sebestyén Ramóna
Soós Anna
Soós Eszter
Szabolcs Viktória Laura
Szabó Gábor
Szabó István Márk
Szücs Tamara
Tóth Réka Borbála
Tóth Róbert
Tövisháti Hunor
Török Zsombor Áron
Töttös Lívia Anna
Tumpek Dávid
Zsigmond Miklós

Az Újvárosi plébánia hírei

2009. április 26. - június 20.

Megkereszteltek:

Arató Gergő
Görcs Nóra
Horváth Gréta
Szabó Roland Miklós
Bokor Milán
Kiss Kitti
Rózsá Réka Kata
Csiffáry Alexandra
Balogh Mária
Sebők Nikolett
Sebők Renáta
Éberling Gabriella
Sólya Gabriella
Faragó Beatrix
Tuzson Ádám

Megbármáltak:

Auth Evelin Katalin
Belányi Vendel István
Bóvári Gábor
Bóvári József
Horváth Virág
Isztl Renáta
Keinráth Gabriella
Kovács Dorottya

Megesküdtek:

Kleics Csaba – Lezsák Klára

Meghaltak:

Doroghi Ferencné

A Belvárosi Plébánia 2009. nyári programjai

Július

26. vasárnap, 17.00: Barsi Balázs atya előadása

Augusztus

2-8. Egyházmegyei leánytábor (3. osztálytól)
9-14. Szekszárdi hittanos tábor lányoknak – fiúknak (2. osztálytól)
11-16. Medugorjei zarándoklat a Házasság Hétvégésekkel
23. vasárnap: Csatlakozás a pécsi egyházmegye zarándoknapjához (misék itthon csak reggel fél 8 és este fél 7-kor)
Szeptember
5-6. Remete búcsú (vasárnap fő celebráns: Bíró László táborigazgató püspök)

A kiadvány a Szekszárdi Egyházközség tájékoztatója.
Kereskedelmi forgalomba nem kerül. Felelős szerkesztő: Bacsmai László plébános
Szerkesztő: Visontai László - Munkatársak: Guld Noémi, Schubert Judit, Schubert Péter

www.plebaniaszekszard.hu

Készítette: Schubert Grafikai Stúdió - Szekszárd - Nyomatás: Páskum Nyomda - Szekszárd